

укладають договори про уникнення подвійного оподаткування, знижують податкові ставки або ж взагалі вдаються до статусу офшорних зон.

Завданням ТНК на сьогодні є обрати ефективну модель оптимізації податків, при застосуванні більш вигідних умов податкового законодавства країн світу, а для реалізації цілей оптимізації оподаткування сучасна світова система надає необмежені можливості.

Список використаних джерел:

1. Jain R. International Tax Planning [Електронний ресурс] / Richa Jain. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.accountingnotes.net/international-taxation/international-tax-planning/4510>.
2. Глущенко С. В. Мінімізаційні податкові схеми: зарубіжна та українська практик [Електронний ресурс] / С. В. Глущенко, М. О. Казакова. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/3234/Hlushchenko_Kazakov_a_Minimizatsiini_podatkovi_skhemy.pdf;jsessionid=DF64BAAED4A03F7AD224791F061CAB2C?sequence=1.
3. Максименко А. В. Досвід компанії Apple в системі оптимізації податків [Електронний ресурс] / А. В. Максименко – Режим доступу до ресурсу: <http://global-national.in.ua/archive/7-2015/12.pdf>.

УДК 338.24:330.341.1(447)

Маліновська О.Я.,

к. е. н., доцент

Назар Н.В.,

бакалаврант

Львівський національний університет імені Івана Франка

Економічна безпека інноваційного підприємництва: чинники впливу та основні проблеми

Останнім часом найбільш актуальними стають питання управління інноваційним розвитком підприємництва та пошуку шляхів забезпечення його фінансово-економічної безпеки. Причини цього різноманітні, але найсуттєвішою є швидка зміна умов зовнішнього середовища та неможливість прогнозування його динаміки.

Невизначеність ускладнює процес гарантування безпеки, а відтак вимагає на основі створення системи моніторингу й аналізу зміни чинників макро- і мікросередовища виявлення потенційних загроз та можливостей подальшого розвитку, реалізації не лише тактичного, а передусім стратегічного управління економічною безпекою кожного підприємства [1].

Важливого значення набуває забезпечення економічної безпеки та розвитку підприємництва, оскільки в умовах численних ринкових, політичних, екологічних загроз необхідним є забезпечення сталого розвитку на інноваційній основі, спрямованого на збереження та зміцнення його конкурентних позицій.

Основною ціллю безпеки підприємництва є забезпечення його стійкого фінансово-економічного функціонування сьогодні та в майбутньому. Для цього необхідно: забезпечити високий рівень фінансової стійкості зокрема, незалежності підприємства, оптимізувати ефективність менеджменту, забезпечити належний рівень кваліфікації персоналу, здійснювати на всіх рівнях захист інформації, яка забезпечить безпеку підприємства в цілому.

Існують різні підходи фахівців до визначення сутності інноваційного розвитку: 1) це процес розвитку за рахунок формування та використання інноваційного потенціалу, спрямований на якісні зміни стану підприємства; 2) це позитивні якісні зміни стану підприємства в результаті здійснення інноваційної діяльності, формування та ефективного використання інноваційного потенціалу [2].

У 2015 р. загальний фінансовий результат інноваційного підприємництва був від'ємним, тобто підприємства отримали збиток у сумі 340 100,3 млн. грн., хоча частка підприємств, які отримали прибуток, була більша (73,7%), ніж частка підприємств, яка отримала збиток (26,3%). Це свідчить про те, що суми

прибутків були більшими за збитки. А вже в 2016 р. загальний фінансовий результат підприємств був додатнім, тобто вони отримали прибуток у сумі 62 949,8 млн. грн. Частка підприємств, які отримали прибуток, була більша (65,4%), ніж частка підприємств, яка отримала збиток (34,6%). Це свідчить про те, що суми прибутків були більшими за збитки [3].

Сьогодні виникає ряд проблем, які підштовхують інноваційне підприємництво до тінізації, це зокрема: економічна нестабільність, недосконалість законодавства; відсутність підтримки з боку держави; відсутність контролю та управління власними ризиками з боку керівництва.

Шляхами вирішення поставлених проблем є: залучення висококваліфікованих працівників та на основі цього відповідна продуктивність праці; раціональне використання фінансових ресурсів, забезпечення системи захисту конфіденційної інформації, використання міжнародного досвіду провідних країн, ефективне управління фінансово-господарською діяльністю, аналізувати можливі загрози та ризики розвитку інноваційного підприємництва.

При констатації низького рівня фінансової безпеки підприємства необхідно здійснювати антикризове управління його фінансовою діяльністю, яка спрямована на попередження і виявлення кризових ситуацій та розроблення відповідних заходів.

Саме розробка і реалізація попереджувальних заходів у процесі антикризового управління є основою забезпечення фінансової стійкості підприємства. Основною метою обох видів управління (тобто антикризового і фінансовою безпекою) є повернення підприємства до нормального стану фінансової діяльності. Отже, об'єктом антикризового управління є кризовий фінансовий стан підприємства, об'єктом управління фінансовою безпекою - сукупність загроз і небезпек, які впливають на нього [4, с. 175].

У 2015 р. проти 2014 р. прибутки підприємств збільшилися з 202 704,5 млн. грн. до 352 879,7 млн. грн., а вже в 2016 р. зменшилися до 124 517,5 млн. грн. Щодо збитків, то спостерігається позитивна динаміка до зменшення. Якщо

в 2015 р. збитки зменшилися з 792 771,4 млн. грн. до 726 348,7 млн. грн., то в 2016 р. збитки суттєво зменшилися - до 103 619,1 млн. грн. Тобто ми спостерігаємо позитивну тенденцію [5].

Отже, основою забезпечення фінансово-економічної стійкості інноваційного підприємництва є розробка і реалізація попереджувальних заходів у процесі антикризового управління. Оскільки, економічна безпека є певним віддзеркаленням потенціалу інноваційного розвитку, то економічна безпека підприємства може бути метою та результатом його інноваційного розвитку, який може стати джерелом додаткових загроз, що призводить до порушення його безпеки. Такий зв'язок між категоріями та явищами зумовлює необхідність комплексного підходу до управління ними, адже вони нерозривно пов'язані та взаємно впливають один на одного. Створення надійної та дієвої системи забезпечення фінансово-економічної безпеки дозволяє забезпечити надійну платоспроможність та не допустити банкрутство інноваційного підприємництва в цілому.

Список використаних джерел:

1. Штангрет А. М. Економічна безпека підприємства в умовах антикризового управління: концептуальне визначення та механізм забезпечення : моногр. / А. М. Штангрет, Я. В. Котляревський, М. М. Караїм. - Львів : Укр. акад. друкарства, 2012. - 288 с.
2. Волощук Л. О. Інтелектуальна складова інноваційного розвитку промислових підприємств: сутність та проблеми управління.// Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка: реалії часу та перспективи» (ОНПУ, м. Одеса, 20-21 лютого 2014 р.).
3. Фінансові результати великих та середніх підприємств до оподаткування за видами економічної діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Болгар Т.М. Роль фінансової безпеки підприємства в системі антикризового управління [Електронний ресурс] / Т.М. Болгар // Дніпропетровський державний аграрний університет Електронне наукове

фахове видання «Ефективна економіка». – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1935>

5. Чистий прибуток (збиток) підприємств за видами економічної діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

УДК 330.332(447)

Маліновська О. Я.,

к.е.н., доц.

Львівський національний університет імені Івана Франка

Цінкало О. Д.,

бакалавр ант Львівський національний університет імені Івана Франка

**Фінансові аспекти залучення іноземних інвестицій в економіку
України**

Проблема інвестиційного забезпечення — одна з найскладніших проблем для України, зокрема для підприємництва, і потребує подальшого вирішення та дослідження можливих напрямів створення сприятливого інвестиційного клімату для іноземного інвестування.

Під іноземними інвестиціями, відповідно до визначення чинного законодавства України, слід розуміти «цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності згідно з законодавством України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту» [1, с. 26-30].

Згідно з чинним законодавством, іноземні інвестиції в економіку України можуть здійснюватися у вигляді: іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України (НБУ); валюти України – при реінвестиціях в об'єкт первинного інвестування чи в будь-які інші об'єкти інвестування відповідно до законодавства України за умови сплати податку на прибуток будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав; акцій, облігацій, інших цінних паперів, а також корпоративних прав, виражених у конвертованій валюті; грошових вимог та права на вимоги